

Különleges a helyzet, hogy ma egy közösség új templomot építhet, különösen is így, hogy a terveket a közösség egyik tagja készíti el. A Szentlélek templom tervezőjével, Nagy László építésszel beszélgetett Ferencz Dóra.

Laci, mennyiben érzed másnak ezt a munkát a korábbiakhoz viszonyítva?

Ez a munka számomra nem csak munka, az is, de szolgálat, kegyelmi állapot is. Bizonyos szempontból ez a munka is ugyanolyan, mint a többi volt, de mégis más, felemelő érzés. De minden munka felemelő érzés, amiben azt érzem, hogy nem az a feladata az építésznek, hogy rajzolja le a házunkat. A munkák között vannak különbségek. Munka az is, hogy kimegyek füvet nyírni, vagy a kis sziklakertemet gondozgatom. Munka az is, ha valaki házat akar építeni eladásra és megkérdezi, hogy megrajzolom-e. Én próbálom meggyőzni, hogy nem rajzolkok, hanem tervezek, aminek egy része a rajzolás. De lehet, hogy neki csak az kell, hogy az ő elképzeléseit megrajzoljam. Ez is egyfajta munka, volt ilyen is az életemben. És az is munka, hogy valaki úgy jön, hogy szeretné, hogy én legyek az építész. Mert ismer valamilyen szinten, esetleg egy vagy két házamat látta is. Nem szeretem elkapkodni a dolgokat, fontos számomra, hogy legyen az érlelésre idő. Vannak olyan munkák – például a Faluház Erdőkertesen, ami egy felújítás, egy épület szerkezeti rendbetétele, teljes átöltöztetése volt - ahol az is cél, hogy olyan terek legyenek az épületben, amelyek közösséget tudnak szervezni.

Az erdőkeresi főtér is közösségi munka volt, a polgármesterrel együtt találtuk ki, és az valósult meg. Ő is közösségi teret akart, összefogni a település közösségét, hogy ott települési rendezvényeket lehessen tartani. Csodálatos élmény volt 2013. szeptember 8-án, hogy a Veni Sancte mise ott volt szabadtéren megtartva, ami után az erdőkeresi és a veresi közösség együtt tarthatott egy lelkinapot. És ami külön kapcsolódik a templomépítésünkhöz, nekem szóltak, hogy segítsék berendezni a miséhez a tojásdad alakú területet. És pont abban az időben készült ez a mostani koncepció az új templom centrális tere, az Utolsó vacsora terme körben az apostolokkal. És ahogy rajzoltam, azt vettem észre, hogy ez a centrális tér nagyon hasonlít az erdőkeresi főtérré. A számítógép csodája, hogy nagyon könnyen meg lehet azt oldani, hogy két fájl beolvasok, egymásra teszem. És kiderült, hogy majdnem ugyanaz, csak a mi templomunk terme picit kisebb, mint az az ovális terület a kertesi főtéren a zenepavilon és a templom között. Na, akkor kipróbáljuk, azt az ülésrendet, amit én épp a templomba tervezek, hogy milyen a valóságban. Ebben az ülésrendben helyeztük el a székeket a főtéren. Több helyről érkezett visszajelzés, hogy ez így jó volt.

De visszatérve a kérdésre, minden munkának vannak olyan fázisai, amikor kitartónak kell lenni, és már csak rajzolni kell, de akkor is ugyanaz a lelkesedés meg kell maradjon, vagy ha nincs, akkor erővel, akarattal úrrá lenni magunkon. Érzem a Szentlélek jelenlétét és működését folyamatosan ebben a munkában. Ilyen erővel még sosem éreztem, ez biztos. De minden olyan munkánál így van ez, ahol azt éreztem, hogy én nem csak megrajzolom, hanem adhatom bele azt, ami szívemben, agyamban az Istentől nekem adatott, és rajtam keresztül tud megjelenni a valóságban. Ez nagyon nagy felelősség. Ezeknek a munkáknak volt lelki tartalmuk, amikor nem tudtam aludni, le kellett ülnöm az asztal mellé hajnalban, vagy este leültem és csak azt vettem észre, hogy már süt a nap, és csicseregnek a madarak. És pörgök, és lelkesen rajzolkok, és közben imádkozok. Ilyen tekintetben nem más ez a templom tervezés. Ha ilyen tekintetben más lenne a számomra, az baj lenne, mert akkor a többi munkára sem lennék méltó. Olyan tekintetben viszont mégis csak más, hogy itt aztán még nagyobb üzenetet lehet küldeni, átadni generációknak. És nagyon figyelni kell, hogy az üzenet igaz-e, érthető-e, befogadható-e. Ez teher, de ugyanakkor felemel.

Miben vált számodra először kézzel foghatóvá, hogy a Szentlélek aktívan működik az új templom építése kapcsán?

A fájdalom megéléséből, megértéséből és a jó hozzáállásból születik sok minden. Egészen 2001-ig visszanyúlnék, amikor a Szent Pio Otthon tervezése kezdődött. Most 2013-ban

értettem meg, sejtettem meg a Szentlélek működését egyházközségünkben. Ami annak idején fájó seb volt számomra, hogy nem valósulhatott meg egy tágabb szemléletű koncepció a Pio Otthon melletti területek bevonásával, most nyer értelmet, hiszen ott, ugyanazon a területen meg tud valósulni, fel fog épülni az új templom. Ennek van itt a helye.

Milyen üzenetet hordoz majd az új templom?

Az új templom egy építészeti szimbólum Veresegyházon, tehát a városi térben is meg kell jelenjen. Ugyanakkor nem szabad, hogy a Migazzi templom mellett egy uralkodó, elnyomó épület legyen. Viszont hívogató legyen, átöleljen, gondoskodjon, adjon teret a kontemplációnak, elcsendesedésnek, elmélyülésnek.

Fontosnak tartottam mindig, hogy a Szentlélek megjelenjen víz formájában is a templom körül, láthatóan télen-nyáron a templomon kívül azon a téren, ami egy szakrális tér lesz a város szívében. Ezekiel próféta könyvében van egy rész a templomépítésről. Ebben olvastam a múltkor: „A templom küszöbe alól víz tör fel.” És nálam a templom bejáratánál ott van a víz kétoldalt. Oda akartam tervezni, hogy valóban, amikor bemegyek, akkor szembesüljek azzal, hogy a Szentlélek átjár, tisztít, megmos, megmerítkezek benne, még ha nem is megyek át rajta, de legyen ott. És télen is gőzölögjön. És olyan helyen legyen, ahol tükröződik benne a torony, nem teátrálisan, de legyenek olyan nézőpontok, ahonnan megláthatja az ember a mélyben is meg a magasban is a tükröt. Már kezdetben is az volt az elképzelésem, hogy olyan legyen a templom, hogy az utolsó vacsora termében vagyunk a 12 apostol között. Úgy terveztem meg az épületet, hogy szerkezetileg 12 vasbeton oszlop – egyszerű, de szép fejezettel - tartja a boltozatot. Azzal a gondolattal, hogy majd egyszer úgy kellene ezeket az oszlopokat ellátni szoborral, hogy az ne előtte egy applikáció legyen, hanem szerves része legyen az oszlopnak. És az apostolok lent legyenek közöttünk, hogy érezzük azt, hogy közülük valók vagyunk.

Amikor már a rajzok kialakultak, elmentem Konkoly Gyuri szobrász barátomhoz, aki kőszobrász-restaurátor. Ez szakmaiság szempontjából azért nagyon fontos, mert a kőszobrász-restaurátornak a kezében meg az agyában rengeteg olyan tudás benne van, ami a szobrászművészeknek nem annyira. A szobrászművész egy kicsit olyan, hogy van egy kötömb, van egy nagy gondolat, és akkor beleviszi magát, ami nem rossz, nem azért mondom. De a kőszobrász-restaurátor a régi korokat is végigfogdosta már, végigújította a munkái során. És elmondtam Gyurinak, hogy mit gondolok, mondtam, hogy szabadon tedd hozzá, hogy te ebből mit látsz, hogy csinálnád. Tetszett neki, értette. Két-három hét múlva felhívtam őt teljesen más ügyben, és azt mondta, hogy találkozunk kéne. Van egy gondolata, úgy megmutatná. Elmentem hozzá, találkoztunk, és gyakorlatilag készített agyagból egy szobrot, egy makettet készített Szent Pál ábrázolásával. Gyönyörű lett. A 12 apostolnak az idők teljességében megadatott az a kegyelmi állapot, hogy Jézussal testben is ott voltak, láthatták, és hallhatták a szavát. De Jézus mindannyiunkat meghívott, nem csak őket, értünk is könnyörgött az utolsó napján, és minket is apostolainak nevezett. A templom belsőtere ennek tudatos megélését segítse, és közvetítse ezt az üzenetet.

Mit tehetünk azért, hogy a templomba betérő emberek számára élő legyen az üzenet, amit az épület vagy az épített környezet hordoz?

Mire a templomba beköltözünk, ne csak sok közösségből álljon az egyházközségünk, hanem épüljünk egy egyházzá. Mi magunkba is, egyénileg, ismerjük fel a saját erőforrásainkat, erőinket, talentumainkat. Szentségimádásban kértem az Urat, hogy adja meg az egyházközségnek az egységét Krisztusban, és azt, hogy mindenki fölismerje, miben apostolkodhat. Minél több olyan ember kell, aki megtalálja a saját talentumát benne, és azt nem szégyelli megélni és csinálni. Ha az ember folyamatosan imádkozik, és az Úrral kapcsolatban van, akkor felismeri a talentumait, és az Úr adni fog hozzá erőt, akaratot és időt, hogy az, ami tényleg Tőle van, megvalósuljon.